

شعری از پروین اعتصامی + زندگینامه

۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۳ ساعت ۲۲:۳۳

پیوند زناشویی وی با پسر عمویش بیش از دو و نیم ماه دوام نداشت. وی پس از جدایی از همسر، مدتی کتابدار کتابخانه دانشسرای عالی بود. دیوان اشعار وی بالغ بر ۲۵۰۰ بیت است. وی در فروردین ۱۳۲۰ شمسی به علت ابتلا به حصبه درگذشت و در قم به خاک سپرده شد.

رخشنده اعتصامی معروف به پروین اعتصامی در ۲۵ اسفند ۱۲۸۵ خورشیدی در شهر تبریز به دنیا آمد. پدرش یوسف اعتصامی آشتیانی (اعتصام الملک) از رجال نامی و نویسندگان و مترجمان مشهور اواخر دوره قاجار بود. در کودکی با خانواده به تهران آمد. پایان نامه تحصیلی خود را از مدرسه آمریکایی تهران گرفت و در همانجا شروع به تدریس کرد. پیوند زناشویی وی با پسر عمویش بیش از دو و نیم ماه دوام نداشت. وی پس از جدایی از همسر، مدتی کتابدار کتابخانه دانشسرای عالی بود. دیوان اشعار وی بالغ بر ۲۵۰۰ بیت است. وی در فروردین ۱۳۲۰ شمسی به علت ابتلا به حصبه درگذشت و در قم به خاک سپرده شد.

به لاله نرگس مخمور گفت وقت سحر
که هر که در صف باغ است صاحب هنریست

بنفشه مژده، نوروز میدهد ما را
شکوفه را ز خزان وز مهرگان خبریست

بجز رخ تو که زیب و فرش ز خون دل است
بهر رخی که درین منظر است زیب و فریست

جواب داد که من نیز صاحب هنرم
درین صحیفه ز من نیز نقشی و اثریست

میان آتشم و هیچگه نمیسوزم
هماره بر سرم از جور آسمان شرریست

علامت خطر است این قبای خون آلود
هر آنکه در ره هستی است در ره خطرریست

بریخت خون من و نوبت تو نیز رسد
بدست رهزن گیتی هماره نیشتریست

خوش است اگر گل امروز خوش بود فردا
ولی میان ز شب تا سحر گهان اگریست

از آن، زمانه بما ایستادگی آموخت
که تا ز پای نیفتیم، تا که پا و سریست

یکی نظر به گل افکند و دیگری بگیاه
ز خوب و ز شب چه منظور، هر که را نظریست

نه هر نسیم که اینجاست بر تو میگذرد
صبا صباست، به هر سبزه و گلش گذریست

میان لاله و نرگس چه فرق، هر دو خوشند
که گل بطرف چمن هر چه هست عشوه گریست

تو غرق سیم و زر و من ز خون دل رنگین
بفقر خلق چه خندی، تو را که سیم و زریست

ز آب چشمه و باران نمی شود خاموش
که آتشی که در اینجاست آتش جگریست

هنر نمای نبودم بدین هنرمندی

سخن حدیث دگر، کار قصه دگریست

گل از بساط چمن تنگدل نخواهد رفت
بدان دلیل که مهمان شامی و سحریست

تو روی سخت قضا و قدر ندیدیستی
هنوز آنچه تو را مینماید آستریست

از آن، دراز نکردم سخن درین معنی
که کار زندگی لاله کار مختصریست

خوش آنکه نام نکوئی بیادگار گذاشت
که عمر بی ثمر نیک، عمر بی ثمریست

کسیکه در طلب نام نیک رنج کشید
اگر چه نام و نشانیش نیست، ناموریست

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/21225/زندگینامه-اعتصامی-پروین-شعری>